

МАҲФИЛҲО БА ДОНИШЧҶҲҲОН ЧИ МЕДИҲАНД?

Ба ҳамагон маълум аст, ки Донишгоҳи давлатии омӯзгории Чирчиқ дар муддати начандон тӯлонӣ дар байни донишгоҳҳои Ҷумҳурии тоҷикӣ мавқеи муносибро соҳиб гардидааст. Ин аз он ғувоҳӣ медиҳад, ки дар донишгоҳ тамоми ходимон, аз раҳбарият то устодону шогирдон ба машғулияти худ дилбастагии кул доранд. Яъне, ҳама масъулиятишинос мебошанд.

Таҳсилот, ки яке аз арзишҳои муҳимтарини ҳаёти инсон аст, ояндасози ҷамъият мебошад. Он на танҳо воситаи азхудкунии дониш, балки василаи ташаккули тарбия, маънавият ва рушди шахсият низ буда, дар камолоти инсон нақши бузург дорад. Аммо имрӯзо дар соҳаи таълимоти халқ мушкулоти нигарониҳои гуногун мавҷуд аст, ки мавриди баррасии васеъ қарор доранд.

Мақсади асосии таълим аз тарбия намудани мутахассисони соҳибмаърифат ва соҳибхитос иборат мебошад, ки ба рушди ҷомеа хидмат мекунанд. Технологияҳои муосир, ба виваи воситаҳои рақамии таълимӣ имкон медиҳанд, ки ин раванд тезтар ва самараноктар суръат пазирад. Масалан, омӯзиши фосилавӣ, курсҳои онлайн ё платформаҳои мултимедиявӣ ба донишҷӯён имкон медиҳанд, ки донишро бо суръати тез аз бар намоёнд. Раванди таълиму тарбия на танҳо бояд дониш диҳад, балки хислати хатирҳои инсониро инкишоф диҳад, ҷавонро содиқ ба арзишҳои миллӣ ва умумибашарӣ тарбия намояд. Ҳамин аст, ки беэтиборӣ ба китоби техника ва ё масоили тарбия дар ҷомеа холигии маънавия пайдо мекунанд.

Аз ин рӯ, ба масъалаи тарбия беэтиноиву бепарвой ва ё беэтибору яктарафа назар афкандан нашоад. Инчунин, маҳдуд кардани донишҷӯ танҳо бо донишҳои илмӣ назарӣ низ ҷиҳати тарбиявию тақвият намебахшад ва ҳам натиҷаи дилхоҳ намедихад. Системаи муосири таълими халқ бояд бо омезиши дониш ва таълим рушд кунад. Чи тағризузориҳои вақти холии талабагон ба дараҷаи дониш, шавқу ҳавас, ҷаҳони маънавия ва фаъолияти ояндаи онҳо бевосита таъсир мерасонад. Бинобар ин дар муассисоти таълими олии фаъолияти маҳфилҳои соҳаҳои гуногун аҳамияти калон дорад. Маҳфилҳо ба донишҷӯён имкон медиҳанд, ки шавқу рағбатҳои худро инкишоф дода, истеъдоди худро сайқал диҳанд ва дӯстони нава пайдо кунанд. Масалан, донишҷӯён тавассути маҳфилҳои тадқиқоти илмӣ, маҳорати педагогӣ ё ба воситаи омӯзиши забонҳо вақти холии худро на танҳо пурмазмун, балки ғоиданок низ мегузаронанд. Ин чиз ба камолоти шахсият, фаъолияти ҷамъиятӣ ва дар ҷомеа пайдо кардани мавқеи худ мусоидат мекунанд. Ҳаминро ҳам бояд гуфт, ки маҳфилҳо натавонанд барои пурмазмун ташкил намудани вақти холии талабагон ғоиданок калон доранд, балки машғулиятҳо, ки дар асоси шавқу ҳавас ва ташаббуси талабагон ташкил мешаванд, барои ташаббускорӣ ва ҷаҳонбинии маънавияи онҳо дар минбаъда низ

самара мебахшанд.

Ҳамин аст, ки дар назди кафедраи адабиётшиносии ўзбеки факултаи гуманитарии Донишгоҳи давлатии педагогии Чирчиқ барои донишҷӯён якҷанд маҳфилҳои адабию бадеӣ мунтазам амал мекунанд. Фаъолияти онҳо барои рушди ҷомеа, дарк ва дастгирии нерӯи эҷодии ҷавонон муҳим аст. Дар байни донишҷӯён ҷавонони эҷодкор ба назм, театр, мусиқӣ, рассомӣ, рӯзноманигорӣ, техника ва адабиёт шавқу ҳаваси зиёд доранд. Аз ин ҷост, ки маҳфилҳо барои инкишоф додани қобилияти онҳо ҳамчун як плат-

формаи муҳим хидмат мекунанд.

Ҳама гуна маҳфилҳои эҷодӣ фазои мусоидтарин ба ифшои истеъдоди ҷавонон, амалӣ намудани андешаи озод ва ғояҳои созанда мебошанд. Аз ин рӯ, масалан, маҳфили “Истеъдод”, ки дар назди кафедраи адабиётшиносии ўзбек ба роҳ монда шудааст, таълими фарҳанги саҳнавӣ, инчунин тавассути бедор кардани муҳаббат ба шеър, қобилият, тафаккури эҷодӣ ва фаъолияти хунарии истеъдодҳои ҷавонро инкишоф медиҳад. Ин гуна маҳфилҳо ҷавонро ба ҷустуҷӯи эҷодӣ раҳнамун месозад, боварии онҳоро ба оянда мустақкам менамояд. Ба маҳфил устодони эҷодкорӣ кафедраи шоира Гуландом Тоғаева ва Нафиса Раҳмонова роҳбарӣ мекунанд. Бо дастгирии онҳо на танҳо ҷавонони боистеъдод, балки донишҷӯёне, ки ба эҷодкорӣ майл доранд, вале ҳанӯз роҳи худро наёфтанд, қобилиятҳои худро инкишоф медиҳанд. Клуб аз он ҷиҳат аҳамияти калон дорад, ки вай на танҳо ҷавонони факултет, балки доираи васеи донишҷӯёни донишгоҳро фаро гирифтааст. Бе муболиға гуфтан мумкин аст, ки ин маҳфили ҷавонони эҷодкор фазои фарҳангиву маънавияи муассисаи таълимиро ғани гардониди, дар ҷавонони тафаккури эҷодӣ, баёни озодаи андеша, ташаббус ва маҳорати дастаҷамъонаро инкишоф дода истодааст.

Бояд иброз намуд, ки дар раванди тайёр кардани муаллимони оянда дар муассисоти олии на танҳо донишҳои назариявӣ, балки малакаҳои амалӣ ҳам аҳамияти калон дорад. Дар ин ҷараён нақши маҳфилҳои эҷодӣ ва дарсҳои маҳорати педагогӣ хеле калон аст. Ҳамчунин дар назди кафедраи адабиётшиносии ўзбекӣ маҳфили эҷодии маҳорати педагогӣ таъсис дода шудааст, ки хидмати арзанда дар камолоти маънавияи донишҷӯён дорад. Ба ин маҳфил устодони кафедра Райҳон Расулова ва Соҳи-

ба Арзикулова роҳбарӣ мекунанд, ки таҷрибаи чандинсолаи педагогӣ дошта, дар ин самт корҳои илмӣ худро идома медиҳанд. Онҳо семинару тренинго ташкил мекунанд, ки ба донишҷӯён имконият медиҳанд, ки нерӯи касбии худро инкишоф диҳанд, технологияи таълимро дар амал санҷида, дар болои худ кор кунанд, ба онҳо дар рушди фаъолияти касбияшон аз наздик кӯмак расонанд. Дар доираи маҳфил донишҷӯён усулҳои гуногунро месанҷанд, бо равишҳои инноватсионии педагогӣ табадули таҷриба мекунанд ва ба саволҳои зиёди марбут ба таълим посух меёбанд. Маҳфили мазкур на танҳо бо омӯзиши касбӣ маҳдуд аст, балки ба донишҷӯён малакаҳои, аз қабилӣ фарҳанги муошират, қори дастаҷамъӣ, роҳбарӣ ва равиши равонӣ муҷаҳҳаз мекунанд. Зеро муаллими хуб на танҳо муаллими дониш, балки тарбиятгари шахсият ҳам мебошад. Маҳфили маҳорати педагогӣ барои фаъолияти ояндаи касбии донишҷӯён заминаи мустақкам ба вучуд меоварад. Талабае, ки дар чунин маҳфил фаъолна иштирок мекунанд, худро ҳамчун муаллими баркамол на танҳо аз ҷиҳати назариявӣ, балки аз ҷиҳати амалӣ ҳам ташаккул диҳад. Он дар талабагон маҳорати гузарондани дарс, маданияти нутқ, эҷодкорӣ, ташаббускорӣ ва қобилияти бо ҷамъа кор карданро инкишоф медиҳад. Аз ин рӯ, ҳар як донишҷӯе, ки дар самти педагогӣ таҳсил мекунанд, бояд дар фаъолияти чунин маҳфилҳо фаъолна ширкат варзад.

Айнан дар ҳамин замина, дар замони ҷаҳоншавӣ ва технологияҳои рақамии имрӯза таваҷҷуҳ ба мутолиаи китоб хеле кам шуда мондааст. Бинобар ин, бо мақсади ҷалби ҷавонон ба китобхонӣ ва ташаккули фарҳанги китобхонӣ дар байни онҳо маҳфили китобхонии ҷавон таъсис дода шудааст, ки ба он яке аз омӯзгорони ҷавони умедбахши кафедраи Эмина Очилова роҳбарӣ мекунанд. Маҳфили китобхонии ҷавон воситаи муассир барои пурмазмун гузарондани вақти холии донишҷӯён, бо адабиёти илмӣ ва бадеӣ шинос намудани онҳо, ташаккули ҷаҳонбинии васеъ ва тафаккури мустақиллашон мебошад. Муаррифии китобҳо, шабҳои мубоҳисавӣ, вохӯри бо адибон дар доираи маҳфил нерӯи зеҳнии ҷавонро афзун мекунанд. Фаъолияти ин маҳфил бо тарғиби китобхонӣ маҳдуд намешавад. Дар он инчунин баромадҳои эҷодӣ, мубоҳисаҳо, мусобикоти рефератнависӣ ва иншоҳои эҷодӣ гузаронида мешаванд. Зеро мутолиа на танҳо хондан, балки таҳлили асарӣ хондашуда, аз он ҳулоса баровардан ва дар ҳаёт татбиқ кардан аст. Бояд гуфт, ки маҳфили китобхонии ҷавон барои шавқманд гардонидани талабагон ба китоб, ташаккули фарҳанги мутолиа ва роҳнамоии онҳо ба фаъолияти илмӣ эҷодӣ ҳамчун як платформаи муассир хидмат мекунанд. Ин маҳфил як роҳи муассир барои дар рӯҳияи китобдӯстӣ тарбия намудани ҷавонони факултет, ташаккули тафаккури мустақил, фарҳанги суҳан ва ҷаҳонбинии васеъ мебошад. Бо вусъат

додани фаъолияти чунин маҳфилҳо айнаи китобхониро мустақкам намуда, ҷавонони аз ҷиҳати маънавия баркамолро тарбия кардан мумкин аст.

Пӯшида нест, ки имрӯзо дар саросари кишварамон эҳтиёҷ ба донишҷӯи забонҳои гуногун дар яке аз ҷойҳои аввал қарор мегирад. Бисёрзабонӣ яке аз омилҳои муҳими густариши донишҷӯи ҷавонон ва ворид шудан ба арсаи байналмилалӣ дар раванди ҷаҳоншавӣ имрӯза маҳсуб мешавад. Дар ин бобат дар донишгоҳҳои олии ташкил намудани маҳфилҳои забонҳои донишҷӯи забонҳои туркӣ низ амал мекунанд. Дар ин маҳфил талабагон бо маданият, адабиёт ва таърихи халқҳои ҳамсоя шинос мешаванд. Аъзоёни маҳфил дӯстӣ, бародарӣ ва ҳамкориро бо роҳи омӯзиши забонҳои мустақкам менамоянд. Илова бар ин, донишҷӯён тавассути шеър, суруд ва ҳикояҳои суҳанронии худро ғани гардониди, арзишҳои мардуми туркӣ азхуд мекунанд. Ин маҳфил танҳо ба омӯзиши забон маҳдуд намешавад, балки тавассути муколамаи байнифарҳангӣ, сеансҳои тарҷумонӣ, намоишҳои театрий ва баҳсу мунозира олами эҷодкорӣ ва зеҳнии талабагонро инкишоф медиҳад. Маҳфили забони туркӣ на танҳо як манбаи донишӣ иловагӣ, балки як фазои эҷодӣ низ мебошад, ки таваҷҷуҳи ҷавонро ба омӯзиши забон зиёд мекунанд. Ин як иқдоми муассирест, ки ҷавонро ба омӯзиши забонҳои хориҷӣ, муколамаи байнифарҳангӣ, дӯстӣ ва ҳамкорӣ ташвиқ мекунанд.

Ба ҷиҳати ҳулоса ҳаминро гуфтан бамаврид аст, ки ташкил кардани маҳфилҳо дар муассисоти олии ғайр аз ғирифтани донишҳои назарӣ, мусаллаҳ шудан ба донишҳои амалӣ мебошад. Маҳфилҳои гуногун ба донишҷӯ барои ташаккули шахсият ва сайқал додани маҳорати касбӣ кӯмак мекунанд. Вай тавассути донишҳои фароғирфташ маҳорати худро сайқал дода, дар ҳаёти ҷамъиятӣ фаъолна иштирок мекунанд. Маҳз ана ҳамин маҳфилҳои эҷодӣ боис мегарданд, ки дар талаба салоҳияти илмӣ-тадқиқотӣ, омӯзиши забонҳои хориҷӣ, малакаи маданияи китобхонӣ ва фаъолияти интеллектуалӣ инкишоф меёбад. Инчунин, маҳфилҳо талабагонро ба омӯзиши тафаккури нава ва ҷустуҷӯҳои эҷодӣ водор мекунанд. Донишҷӯ андешаҳои худро озодона баён мекунанд ва барои амалӣ намудани онҳо бо даста кор карданро меомӯзад. Илова бар ин ба воситаи фаъолияти маҳфилҳо дӯстони нава пайдо мекунанд, дар ҷамъа кор карданро ёд мегиранд, маданияти муоширатро инкишоф медиҳанд. Гузашта аз ин онҳо маданияти нутқ кардан, маҳорати роҳбарӣ, қобилияти ташкилотчиӣ ва боварии худро ба худдашон мустақкам менамоянд.

Ҳулоса, Донишгоҳи давлатии омӯзгории Чирчиқ натавонанд дар амалӣ кардани нақшаҳои бузурги дар пеш гузоштаи худ, балки дар ҷорӣ кардани унсурҳои хурдтарини тарбияи камолоти маънавияи донишҷӯён хидматҳои арзанда анҷом медиҳад, ки мо онро танҳо дар маҳфилҳои назди як кафедраи адабиётшиносии ўзбек мушоҳида намудем. Аз ин рӯ, навиштаоямонро бо як ифодаи барҷо ҷамъбастан намуда гуфта метавонем, ки нақши маҳфилҳо дар тарбияи кардани Инсонӣ комил бузург аст.

Зиёдаҳон УСМОНОВА,
докторанти ДДО Чирчиқ

ҲАМКОРИҲО ВУСЪАТ МЕЁБАД

Дар хусуси муносибатҳои дӯстонаи ҳамкорӣ байни тоҷикӣ ўзбек бисёр гуфтаанд ва боз гуфтан хуш аст, ки ин равобит сол ба сол, моҳ ба моҳ ва дам ба дам вусъат меёбад. Дар доираи форуми байналмилалӣ “Забони русӣ дар Осиё”, ки соли 2023 баргузор гардид, байни Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ва Донишгоҳи давлатии омӯзгории Чирчиқ (Ҷумҳурии Ўзбекистон) шартномаи ҳамкорӣ ба имзо расид. Ҳаминро ҳам бояд гуфт, ки ин ҳамкорӣ бо ибтиқори инҷонӣ – омӯзгори калони кафедраи забони русии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Чирчиқ – Таҳмина Мансурова сурат гирифт. Созишномаи баимзорасида баҳри рушди ҳамкории илмӣ, татбиқи ғояҳо ва кашфиётҳои илмӣ ва таҳқиқи робитаҳои академӣ бай-

ни донишгоҳҳо равона шудааст.

Ин ҳамкорӣ дар самти филологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Чирчиқ аҳамияти махсус пайдо мекунанд, зеро дар ин ҷо дар назди кафедраи Адабиётшиносии ўзбек гурӯҳҳои тоҷикӣ ихтисоси “Филологияи забони тоҷикӣ” дар сатҳи бакалавр фаъолият мебаранд, ки боиси хушнудӣ мебошад. Фаъолияти ин гурӯҳҳо рӯз то рӯз афзун меёбад, ки ба камолоти маънавия касбии онҳо дар кишварамон эҳтиёҷ пайдо шуда буд. Ин буд, ки соли гузашта ду гурӯҳи тоҷикӣ ба донишгоҳ қабул гардида буданд. Дар соли ҷорӣ низ 28 нафар талаба ба курси якум дохил шуданд. Дастпарварони ин гурӯҳҳои тоҷикӣ соли савум

аст, ки соҳиби ихтисос гардида, бо дипломҳои тахассуси муаллими забони модарӣ (тоҷикӣ) ба мактабхое, ки таълимашон ба забони тоҷикӣ аст, равона карда шуданд.

Бамаврид аст гӯем, ки мутаассифона ҳанӯз дар назди донишгоҳ таълими магистратуравӣ ба роҳ монда нашудааст. Ин омилҳои зиёд дорад. Якум, ин ки салоҳияти илмӣ кадрҳо ба талаби низом ҷавоб намедиҳад, дуввум, масъалаи интиқоли шогирдонӣ гурӯҳҳо мебошад, ки баъди хатми курсҳо ба гурӯҳҳои ўзбекӣ таълимоти худро мекӯчонанд.

Шартномаи нави имзошуда барои ҷавононе, ки мехоҳанд фаъолияти илмӣ худро идома диҳанд, на танҳо

дар сатҳи магистратура, балки ҳамчунин дар доираи таҳқиқоти докторӣ дурномаҳои нава мекӯшад. Дар форум намоёндагони донишгоҳҳо ва марказҳои илмӣ пешбари Федератсияи Русия иштирок намуданд, ки имкон дод масъалаҳои мубрами таълим ва омӯзиши забони русӣ ҳамчун забони хориҷиро баррасӣ намуда, ҳамчунин имкониятҳои ҳамкорӣ байналмилалӣ илмӣро васеъ намоянд.

Ин созишнома қадами муҳим дар рушди иқтисодӣ таълимӣ ва илмӣ минтақа гардида, пули боэътимод барои ҳамкорӣ дар соҳаи филология ва илмҳои ҳамсоя фароҳам овард.

Таҳмина МАНСУРОВА,
устоди ДДО Чирчиқ